

Nieuwsflits uit Nepal (1)

Op 25 oktober reisden Charles van Voorst Vader en Hilde Noë naar Nepal, met een propvolle agenda. Zowel het studiefonds als het Noodfonds vroeg om de nodige aandacht. Zelfs zozeer dat hun aanvankelijke plan om rechtstreeks verslag te doen een onmogelijke opgave bleek.

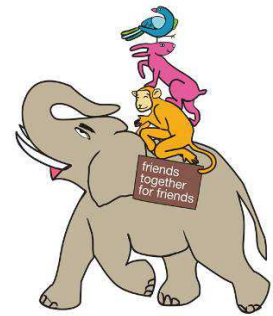
Daarom nu een nieuwe opzet. Hun ervaringen rond het Noodfonds komen in een aparte nieuwsbrief aan de orde. Over het studiefonds deze keer niet één lang verhaal, maar meerdere korte afleveringen, 'flitsen uit Nepal'.

Gesprekken

Zoals altijd stond ook deze keer het wel en wee van de Sathiko Sath-kinderen centraal. Maar nu met een bijzondere kanttekening.

Al in Nederland was het ons opgevallen dat de studieresultaten van het eerste trimester er wat anders uitzagen dan gewoonlijk. Dat ze over het algemeen wat aan de lage kant waren, dat was niet vreemd. De Little Angels' School is altijd wat karig met waardering bij de eerste examenuitslagen. Het is hun strategie om studenten op te porren om harder te studeren. Deze keer was het resultaat van een aantal kinderen echter wel opvallend laag, vaak onverwacht en niet passend bij het beeld dat we van die kinderen hadden.

Samen met Ratna besloten we de hele lijst met uitslagen langs te lopen en de namen van die scholieren aan te kruisen die voor ons gevoel speciale aandacht nodig hadden. We kwamen tot een lijstje van 14. Met hen hadden we een persoonlijk gesprek, gewoon om te weten hoe het écht met ze ging en zo wellicht te achterhalen wat de oorzaak was van hun zwakkere resultaat.

Sathiko Sath

Een heel bijzondere middag

De jonkies waren vaak verlegen. Je zag op de gezichtjes hoe spannend het was om, in het Engels nog wel, aan ons uit te leggen wat er speelde. Vaak oefenden ze eerst de woorden in stilte, terwijl we hun mondje zagen bewegen. Het is ook niet gemakkelijk als je 7 of 8 jaar bent om te reflecteren over je gedrag. Het hielp om eerst over 'gewone' dingen te praten. Uit welk dorp kom je? Wie is je vader (die kennen we doorgaans)? Heb je nog broertjes en zusjes, en hoe vinden die het dat je naar de LAS gaat? Wat is je favoriete sport, het leukste vak? Wat zou je willen worden?

Bij de wat oudere kinderen, vanaf klas 9 (dat zou in Nederland de brugklas zijn), zag je het zelfbewustzijn toenemen. In duidelijk Engels en met een verrassende openheid legden ze uit wat deze keer zo anders was geweest: nieuwe leraren die een andere stijl van lesgeven hadden, soms wat minder zin om te leren, langdurige oorpijn, hun familie missen, hun dorp (het is zo groen bij ons). Het was opvallend dat de meesten al een welomschreven idee hadden over hun toekomst: 'Ik wil *civil engineer* (middelbare beroepsopleiding) worden want de wegen naar ons dorp zijn zo slecht en dan kan ik eraan meewerken om dat te verbeteren.' 'Ik wil in de landbouw werken.' Of 'ik wil naar klas 11+12 en daarna studeren voor

apotheker, want in mijn dorp is zo weinig kennis over gezondheidszorg' (zeer begaafd meisje van 13, dochter van een drager). 'Ik wil zo graag *mechanical engineer* worden' (zoon van drager). Of 'kraamhulp'. Of ...

Ratna bevestigde dat de oudere kinderen doorgaans heel goed weten waar hun mogelijkheden liggen en hoe ze die willen benutten. Maar hun ouders hebben vaak moeite met die keuze. Die dromen van een dokter in de familie of van een professor. Eigenlijk is het niet zoveel anders dan in Nederland.

Wat vonden de kinderen van deze gesprekken? Ze bleken, zo hoorden we achteraf, echt blij. Dat waren wij ook, heel erg blij zelfs!

Huiswerkbegeleiders

We hadden ook een interessant gesprek met de twee huiswerkbegeleiders, Meena en Krishna. Zij ondersteunen Ratna in deze belangrijke taak.

Meena helpt niet alleen bij het huiswerk, zij heeft ook de leiding van het meisjeshuis en doet dat bijzonder goed.

Krishna is nieuw voor SkS. Hij vervangt Soviet die echt het talent had om de kinderen te motiveren als ze het moeilijk hadden met wis- of natuurkunde, of met de computer. Momenteel studeert hij in Australië. Krishna heeft een bachelor wiskunde. Overdag geeft hij les op een middelbare school. Daarna komt hij naar onze hostel om te helpen bij het instuderen van de exacte vakken. In de avonden leidt hij het jongenshuis. Hij overnacht er ook.

Vanuit hun ervaring stelden Meena en Krishna eensgezind dat bijna alle kinderen zwak zijn in Nepalees. Voor hun gevoel speelt deze lacune een grote rol in de (wat mindere) schoolprestaties. Meer vertellen, meer lezen zou kunnen helpen.

Eigenlijk valt dit goed te plaatsen. Een groot deel van de Sathiko Sath-kinderen spreekt in hun dorp een andere taal. Dan bedoelen we niet een dialect. Denk bijvoorbeeld hier in ons land aan een kind dat thuis enkel Fries spreekt en op school ineens met Nederlands te maken krijgt.

Plannen

Samen met Ratna maakten we een plan voor de kinderen die meer hulp nodig hadden. Dit legden we voor aan de Nepal Youth Foundation. Beide psychologen straalden vakkundigheid uit en vooral heel veel hart voor de kinderen. Die krijgen nog vóór de volgende examens de nodige begeleiding.

Er werd ook ter plekke een nieuw idee geboren: zou het niet mooi zijn voor de kinderen als iemand die al werkzaam is in het vakgebied dat ze uiteindelijk willen kiezen, hen daar iets meer over kan vertellen: wat moet je erover weten, wat kan je ermee, voor welk vak moet je nu goed je best doen om je droom te realiseren, wat zijn de leuke dingen in zo'n baan, en wat de minder leuke? Ondertussen is al een contact gelegd voor 'onze' toekomstige mechanical engineer. We zijn nieuwsgierig wat die jongen ervan opsteekt.

In een volgende Flits vertellen we het verhaal van twee broers, Nuri en Gyalbu Sherpa, zonen van Kaji Sherpa, de gids die een paar jaar geleden bij een beklimming om het leven kwam in een lawine. Gyalbu komt ook zelf aan het woord.

Dan is er nog Sonam Sherpa (geen broer van Nuri en Gyalbu), de oudste van de 56 Sathiko Sath-kinderen, student aan de Balaju School of Engineering & Technology.

En niet te vergeten, Sujan Magar die een bijzondere prestatie leverde.

**Vertel aan vrienden en familie hoe Sathiko Sath werkt,
hoe we aan kansarme Nepalese kinderen
de mogelijkheid bieden aan hun toekomst te bouwen
en wat dat kan betekenen voor Nepal!
Inspireer anderen om ook Sathiko Sath te steunen.**